

EXPLORANT NOUS CAMINS

AGRUPACIÓ ARTÍSTICOMUSICAL EL TRABAJO DE XIXONA
Director: David González-Tormo

SANTA CECÍLIA
2021

BUSCANT EL CAMÍ DE LA NORMALITAT

Si haguérem de fer un resum de l'any 2021 hauríem de dir que la vacuna no ha fet que arribara la normalitat a la música. Un art que ens ha curat la nostra ànima i hauria d'estar més tingut en compte, ja que, hem comprovat que hem aportat alegria en les poques ocasions que hem pogut tocar.

Necessari i obligatori és tenir present al Majo en aquesta introducció. Que ens va deixar a l'abril. Pocs músics i agrupacions podran dir que van tenir un músic que va dedicar 68 anys de la seua vida a la música. Nosaltres sí que ho podem dir; Luís Garcia va ser un pilar, ja no musicalment, sinó de saviesa i la vam saber aprofitar, perquè la falta del nostre company ens va fer agarrar el camí per a buscar la normalitat.

El primer camí va ser la iniciativa de la gent jove de la banda que li va voler retre un homenatge al nebot del Majo, Daniel Baldó, així Carlos Ferrer va compondre la peça que portava el malnom del nostre benvolgut desaparegut, i en el darrer concert, el seu estimat amic Ricardo Planelles, li'n va dedicar un altre amb el títol *Gran músic i bon fester*.

El segon camí, seria el poder destacar dos concerts. El primer, el de juny, i podem dir que vam recuperar la Plaça. El concert en l'artèria principal de Xixona ens fa ver oblidar aquest malson i ens va fer tornar a èpoques passades exitoses; i l'altre concert, l'homenatge a la música de José Rafael Pascual-Vilaplana. Dues actuacions que ens han anat donant forces, i a poc a poc, recuperar el so perdut, la constància de l'assaig, la companyonia del dia a dia que dona els assajos.

El tercer camí és el que hem fet hui per poder arribar, i això volem pensar, amb un bon nivell en aquest magnífic auditori, del qual tenim molts bons records i moments, i que ens han quedat petrificats en la part de memòria auditiva, exemples són: *West Side Story* (2016), *The Odyssey* (2017), *Pini di Roma* (2018) i *Leningrad* (2019).

Amb tot el que hem dit, hui intentarem explorar un nou camí amb l'obra *Expedition*. Per a nosaltres, simplement i senzilla, el poder estar escorcollant aquest senderol és sinònim de normalitat.

Ens acompanyen?

Els i les membres de l'Agrupació Artisticomusical "El Trabajo" de Xixona

“El viatge o el destí..?”

Encara recorde les paraules que ens va dir José Rafael el passat agost: “La pandèmia ens ha furat moltes coses”. I és així, ens ha furat assajos, concerts, viatges, etc. Però, el més important, ens ha furat vivències. Això és el que més greu em sap: ens ha furat moments compartits, converses al costat de la taula, xerrades d'eixes de després dels concerts, bromes fent-nos un “cubateta”... En definitiva, ens ha furat un trosset de vida. I, per molt que diga la gent d'aquest corrent positivista de la “happycràcia” que tot passa per alguna cosa, que hem après a viure d'una altra manera i a estar amb nosaltres mateixos, jo em negue a creure que una pandèmia on moren tantes persones i ens priva de la companyia de la gent estimada, és una cosa bona.

El que sí podem fer és valorar. Valorar allò que teníem i hem perdut. Amb això sí que em quede. Després d'aquells mesos tan complicats per la meua malaltia a la oïda, havíem tornat a fer coses xulíssimes. Havíem tornat a viure un "moment dolç", com sol dir-se. Aquell *Leningrado* encara està sonant pels racons de l'ADDA. El concert d'Un Món Màgic va ser, com el propi nom indica, màgic. I el concert del mig-any va ser brutal. Dues setmanes després: Confinament. Després d'això hem tornat a fer música junts, i molt bona. *El Fantasma de l'Òpera* i *Chess* van ser concerts difícils d'oblidar, ambdós. Així com el dels Geladors de l'any passat o el d'enguany. La Música davall les Estrelles a la plaça. El concert de festes amb l'homenatge a la Música de José Rafael... Però tots amb distància social, assajant conforme hem pogut i allò que més note en vosaltres, en mi i en la societat en general: el temor davant la incertesa. Eixa por que de vegades ens paralitza, de vegades no ens deixa gaudir d'allò que estem fent. I eixa incertesa del "a veure com acaba tot açò", ens tornaran a tancar? Quan podrem fer una "juntaeta" com Déu mana? Agafarem tots el Covid19? Eixa incertesa jo, personalment és el que més mal porte.

Tot açò traslladat a la banda em recorda el fragment d'una pel·lícula. Ja sabeu que soc un gran cinèfil. La pel·lícula crec que es deia "Pánico Nuclear" i sortien Ben Affleck i Morgan Freeman entre altres. Hi ha un moment, després d'un atac a un camp d'esport on mor molta gent, on el que fa de president dels Estats Units, James Cromwell (*La Hija del General* o *La Milla Verde*), diu des de *Air Force One*: "Llevo toda mi vida queriendo ser presidente de los Estados Unidos de América, y ¿ésta es mi presidencia?" Disculpeu-me aquest simil tan rebuscat i, tal vegada, poc adient. Però què li diríeu a un xaval que, quan era jove, sempre havia somiat en poder dirigir la Banda de Xixona i, quan una vegada ho aconsegueix i estan en un moment musical tan dolç i bonic, de cop i volta esdevé una pandèmia i ho canvia tot? Ahí és, on de nou, torne a agafar-li prestades les paraules de José d'aquest agost: "la pandèmia ens ha llevat moltes coses, però no podrà llevar-nos mai la capacitat de somiar i d'imaginar." I és ahí també on vos espere a tots de nou, als meus somnis i a la meua imaginació. Perquè sé que de nou tornarem a ser qui érem, sense pors ni incerteses. Perquè sé que tornarem a fer i construir projectes junts sense dubtes del "com estarem, com anirà la pandèmia". Perquè sé que de nou tornarem a emocionar-nos i a fer brollar tota eixa música que porteu dins.

Però ara ens queda una altra missió, com deia el mestre Muti al concert de cap d'any. La missió de donar-li vida a la gent, al nostre públic. Totes eixes notes que fem sonar són xicotetes gotes de vida que els reconforten i els omplien d'esperança i il·lusió. També ells ho necessiten tant o més que nosaltres.

No sé si vos preguntareu per què el títol d'aquest any. L'eterna pregunta de sempre. Li preguntava un alumne al seu mestre: "Mestre, què és més important en aquesta vida, el viatge o el destí?" Responia el mestre: "La companyia benvolgut alumne, la companyia".

David G. Tormo - El Palomar - 3 de Novembre de 2021

PROGRAMA ACTES SANTA CECÍLIA

Diumenge, 21 de novembre de 2021

- 08:45 h • Cercavila pel poble per arreplegar els nous músics
- 11:30 h • Missa en honor a Santa Cecília
- 14:00 h • Dinar de Germanor

Dissabte, 27 de novembre de 2021

- 19:00 h • CONCERT SANTA CECÍLIA A L'ADDA
- 22:30 h • Sopar de Germanor

PROGRAMA CONCERT

Santa Cecília - A.A.M. "El Trabajo" de Xixona "EXPLORANT NOUS CAMINS"

(27 de Novembre 2021 - 19:00 hores - ADDA)

* PRIMERA PART *

- *A.A.M.E.T. "Agrupació Artístico-musical 'El Trabajo' de Xixona*
..... Ricardo Planelles Torregrosa
- *Mosaici Bizantini* Franco Cesarini
- *Second Suite for Band (Latino-Mexicana)* Alfred Reed
 - I. Son Montuno
 - II. Tango ("Sargasso Serenade")
 - III. Guaracha
 - IV. Pasodoble ("A la Corrida!")

* SEGONA PART *

- *Pilatus: Mountain of Dragons* Steven Reineke
- *Expedition* Óscar Navarro
(Danza del Puerto - Galeras - Antártida - Deshielo - Alud - Soledad - Retorno)

Director: David GONZÁLEZ-TORMO

NOTES AL PROGRAMA

* PRIMERA PART *

- A.A.M.E.T.

Pasodoble de Ricardo Planelles Torregrosa. Dedicat a la banda de tota la seua vida. Va ser estrenat el 24 d'octubre del 2020 al Concert dels Geladors de Xixona. No podent-se tocar un mes després al passacarrer de Santa Cecília per les restriccions de la COVID-19. És la primera peça dedicada a aquesta formació centenària.

Aquest pasdoble és una iniciativa pròpia del compositor, que pensa que aquesta agrupació centenària no hi té cap dedicat i que, després d'haver escrit diverses obres a filae, festers i gent estimada de Xixona, havia arribat el moment d'escriure un pasdoble dedicat a la banda. Amb paraules de Ricardo, "Aquest pasdoble està dedicat a l'Agrupació Artísticomusical "El Trabajo" de Xixona, la banda de tota la meua vida, i a tots els músics que han format, formen i formaran part d'ella"

- MOSAICI BIZANTINI.

Tres mosaics bizantins, que es poden veure en esglésies de Venècia i Palermo, van inspirar al compositor suís Franco Cesarini a compondre aquesta gran obra. Va agafar motius musicals dels Càntics Gregorians. Els mosaics en qüestió fan referència a passatges de *l'Evangelí* segons Sant Mateu i són: "El Naixement de Jesús", "El Temple de Jerusalem" i "L'Àngel de la Resurrecció".

- SECOND SUITE FOR BAND. Subtitulada Latino-Mexicana, pel propi compositor Alfred Reed, té quatre moviments, tots basats en balls llatinoamericans:

El primer moviment, titulat "Son Montuno" és un moviment alegre i enèrgic.

El segon moviment, "Tango (Sargasso Serenade)" és un meravellós contrast amb l'anterior, puix és un moviment lent i oníric, que té un delicat acompanyament de Tango.

"Guaracha" és el tercer moviment i comença amb un motiu de pregunta i resposta de la secció de percussió, que estableix el ritme per a aquest moviment. La *guaracha* és un gènere de música popular que s'origina en Cuba i el seu ritme ràpid és una de les característiques més atractives.

El moviment final és un "Paso Doble" triomfant, i des del principi és poderós, emocionant i victoriós.

Obra que toquem en homenatge al centenari del naixement de l'autor, Alfred Reed.

*** SEGONA PART ***

- Pilatus: Mountain of Dragons.

Poema simfònic d'Steven Reineke. Comença amb el Mont Pilatus (Lucerna – Suïssa) per la nit, envoltat d'obscuritat. Ens narrarà la llegenda d'uns aventurers que van pujar la muntanya per a matar al dragó. I com després de la batalla els homes es van veure en inferioritat i malferits, i el dragó es va perdonar la vida. Fent menció ací, al·legòricament, que la natura i, en aquest cas, les muntanyes, posen sempre a cadascú al seu lloc.

- Expedition.

Poema Simfònic inspirat en un viatge a les fredes i misterioses aigües de l'Antàrtida.

DANSA DEL PORT. Comença l'aventura amb els preparatius en el Port. Una rítmica dansa durant la primera secció de l'obra, ens submergeix en el cor del Port on les galeres van sent preparades per a la gran expedició.

GALERES. Després d'un llarg matí de preparatius, un redoblament de tambors units a la secció de trompes i trompetes com a protagonistes ens indiquen l'hora de partida.

Una vegada iniciat el viatge, arriba la calma i les gelades aigües de l'Antàrtida ens van introduint en un lloc màgic, on grans muntanyes de gel sorgeixen de davall de les aigües formant un paisatge únic i captivador.

ANTÀRTIDA. Després d'un recorregut per les belles muntanyes de gel ens introduïm en el cor de l'Antàrtida, on la gran calma es veu interrompuda per una gran allau de neu.

DESGLAÇ-ALLAU. Durant aquesta secció purament rítmica, les galeres van sortejant icebergs, despreniments de neu i fortes temporals fins que per fi i després d'una gran lluita contra la mare naturalesa, aconseguen escapar sans i estalvis.

SOLEDAT. Una vegada passat el perill, un gran moment de soledat i calma cobreix les aigües de l'Antàrtida, fins que comença el dia, un nou dia i l'expedició torna a casa.

RETORN. En l'horitzó, una xicoteta silueta apareix del no-res; els nostres aventurers tornen al port de partida sans i estalvis.

Benvinguda Nous Músics

L'Agrupació Artísticomusical "El Trabajo" de Xixona, s'ompli de goig i de satisfacció al donar la benvinguda a aquests nous músics que entren a formar-ne part.

I l'enhora bona als familiars, perquè no ens cansarem de dir, que la inversió feta en temps i en diners, és una riquesa immaterial tan gran en la formació com a persona, que s'entén quan es té un poc de coneixement.

Els presentem als nous membres de la nostra Agrupació Musical que des del dia de hui formaran part de la nostra família.:

- **Paco Mira Albert (Trompeta)**

- **Pablo Miquel Cremades (Trompa)**

- **Roser Garcia Candela (Flauta)**

- **Víctor Nomdedeu Mora (Trompeta)**

MÚSICS QUE COMPLEIXEN ANYS

Si hi ha una cita després d'haver entrat en la banda, aquesta és la de complir anys. Tenim dues dates, 25 i 50, són números claus que fan que una banda assolisca saó. Si és veritat que no hem pogut fer els homenatges pertinents a David, Morant i José Daniel (que no se'ns han oblidat), enguany s'afegeixen dos companys més, un trompetista i un flautista, José Iborra (Pilili) i Alejandro Cremades (Panaero). I aquest és el nostre petit homenatge a 50 anys, mig segle, de la seua trajectòria musical en la Banda de Xixona. Enhorabona companys.

• ALEJANDRO CREMADES PASTOR (50 ANYS)

Cumplir años nunca ha sido mi objetivo, pero es algo inevitable con el paso del tiempo. Cincuenta años, parece que es mucho, pero ha pasado en un suspiro. Piensas... y hay muchos momentos, muchos recuerdos y lo mas importante, muchas personas.

La Banda es capaz de crear unos lazos de unión invisibles entre las personas, que muy posiblemente no hubieran tenido nada que ver unas con otras, y que sin embargo duran toda la vida. Son sensaciones son inexplicables, solo se sienten cuando formas parte de ella.

Tan solo me gustaría haber sido capaz en este tiempo, de haber aportado algo, por pequeño que sea, a esta gran familia. Me daría por satisfecho.

La ilusión de una vida.

Nos vemos en ensayo.

Alejandro Cremades

• JOSÉ ANTONIO IBORRA (PILILI) (50 ANYS)

MEMORÀNDUM

Hauríem de començar per la Santa Cecília del 2020 que és el final musical de la nostra agrupació, i no cal dir que no vam poder estar a l'ADDA, on en els darrers anys hem tancat aquest any musical.

No obstant això, de la mà de l'incombustible Ricardo Planelles fill, no ens vam quedar sense un concert, i va muntar un concert virtual. Hores i hores davant de l'ordinador, com un vertader enginyer d'imatge i so, per oferir-nos al llarg d'una setmana una programació virtual, amb els darrers èxits, o leiv motiv de les Santa Cecílies del 2002, 2008, 2012, 2016, 2017 i 2018.

Ricardo Planelles, no només ha sigut artífex de no deixar-nos en sequera musical, sinó que és l'ànima màter de les diferents publicacions a les xarxes socials, digues Facebook, digues Instagram, oferint al lector/oïdor bons repertoris.

I ha de tenir un lloc ben destacat en aquest any on no hem pogut tenir massa música en directe. Gràcies Ricardo per totes les hores que ens has dedicat perquè tinguérem present la nostra música. I sí, et comprarem el teu desitjat equip de gravació.

The poster features a woman in a white and yellow dress playing a harp in front of a building with a Spanish flag and a European Union flag. The text is overlaid on the image.

Programació VIRTUAL

Santa Cecília

AGRUPACIÓ ARTÍSTICOMUSICAL "EL TRABAJO" DE XIXONA

Del 22 al 29 de novembre de 2020

<https://www.facebook.com/bandadexixona>
<https://www.youtube.com/bandadexixona>

AGRUPEBADIO ARTISTICO MUSICAL "EL TRABAJO" DE XIXONA

DIA DE SANTA CECÍLIA

Diumenge 22

- 09.30h** Video de l'estrena del pasdoble AAMET - Agrupació ArtísticoMusical "El Trabajo" de Xixona, de Ricardo Planelles Torregrosa (peça a interpretar en la cercavila i arreplegada dels nous músics)
- 11.00h** Video de música a l'església per part de la corda de saxos i clarinets.
- 14.00h** Dinar de germanor des de casa: *Concurs de fotografia gastronòmica.*

SETMANA MUSICAL: FRAGMENTS DE CONCERTS DE SANTA CECÍLIA

Dimarts 24, 20.30 h	CONCERT DE SANTA CECÍLIA 2002, Cine de Dalt.	Director: José Rafael Pascual Vilaplana
Dimecres 25, 20.30 h	CONCERT DE SANTA CECÍLIA 2008, Cine de Dalt.	Director: José Francisco Mira Marín
Dijous 26, 20.30 h	CONCERT DE SANTA CECÍLIA 2012, Cine de Dalt.	Director: Jordi Francés Sanjuán

CONCERT VIRTUAL

Dissabte 28, 19.30h	West Side Story, Leonard Bernstein (SANTA CECÍLIA 2016) The Odyssey, Robert W. Smith (SANTA CECÍLIA 2017)	Diumenge 29, 12.00h	Pini di Roma, Ottorino Respighi (SANTA CECÍLIA 2018) Leningrad, Dimitri Shostakovich (SANTA CECÍLIA 2019)
----------------------------	--	----------------------------	--

23 i 27 de desembre de 2020

SI SUONA LA TROMBA

El nostre company trompetista, Edgar Zaragoza, va fer un recital de trompeta amb la soprà Pepi Lloret i la pianista Mercedes Bernabeu, al cine de dalt, el passat 23 i 27 de desembre, dins dels actes del II Festival Internacional de Trompeta. Per qüestions pandèmiques, va ser retransmet pel canal del Facebook d'Actividades Xixona, ja que el lloc no estava condicionat per rebre públic. Un bon concert que va fer el nostre benvolgut i carismàtic Edgar.

Esperem, i sabem que no serà el darrer.

20 de març de 2021

CONCERT DE MARIMBA DE KIKO ASENSI GALIANA

Com que la cosa no estava per a concerts en directe, altre dels nostres companys ens va mostrar el seu talent en un concert de marimba de gran qualitat. El concert el podem tornar a sentir i veure en l'adreça:

🎵📺 <https://youtu.be/ZDIrdaD6NJQ?t=940>

♥ És una gran satisfacció per a nosaltres veure com els músics que formem continuen els estudis a gran nivell. No ens cansarem de reivindicar els pilars fonamentals de la banda de #Xixona: fer cultura i fer poble oferint la millor educació musical possible.

3 d'abril de 2021

MAJO, EL PILAR DE LA BANDA DE XIXONA

Si hi ha un instrument que mai pot faltar en un assaig, un concert, una entrà o en un dia qualsevol on la música és la protagonista, aquest és un baix, i si a més el toca una persona que ha viscut amb una filosofia de vida, on la música ha sigut el seu ens, aquest és Majo, Luís. Una persona compromesa, no només amb la banda, sinó amb la Festa, amb les tradicions, amb els bons arrossos, amb el gelat o amb el terró.

Hui ens hem assabentat de la fatal notícia que Luís el Majo ha faltat. Una persona que ha estat molt més que mig segle en la nostra agrupació musical, l'Agrupació ArtísticoMusical "El Trabajo" de Xixona, on ell, de l'entitat era soci.

Poc podem dir d'ell, mentida, un llibre, enciclopèdia, memoràndum es mereix, perquè és la història d'una banda, que ha sigut d'ella, i nosaltres d'ell, i que per les restriccions no li podem retre homenatge per tocar-li, quan més que merescut ho tenia, i que, com tantes altres coses que volem fer, i que les farem.

Allà queda el darrer homenatge que li vam fer després de guanyar el certamen de la Sènia al 2018, i que acomplia 65 anys com a membre de la nostra agrupació.

Ens has deixat eixe buit d'experiència, de filosofia, de caràcter, de tot, siguem sincers. Que la terra et siga lleu, com se sol dir, però que ens has deixat sense poder sentir-te quan siga el nou retrobament, és clar, però hi tenim present per quan ens trobem en els més enllà.

El pilar de la banda se n'ha anat en esperit, i sempre et tindrem present en el teu racó.

Per sempre Majo.

Els teus companys i companyes de l'Agrupació ArtísticoMusical "El Trabajo" de Xixona.

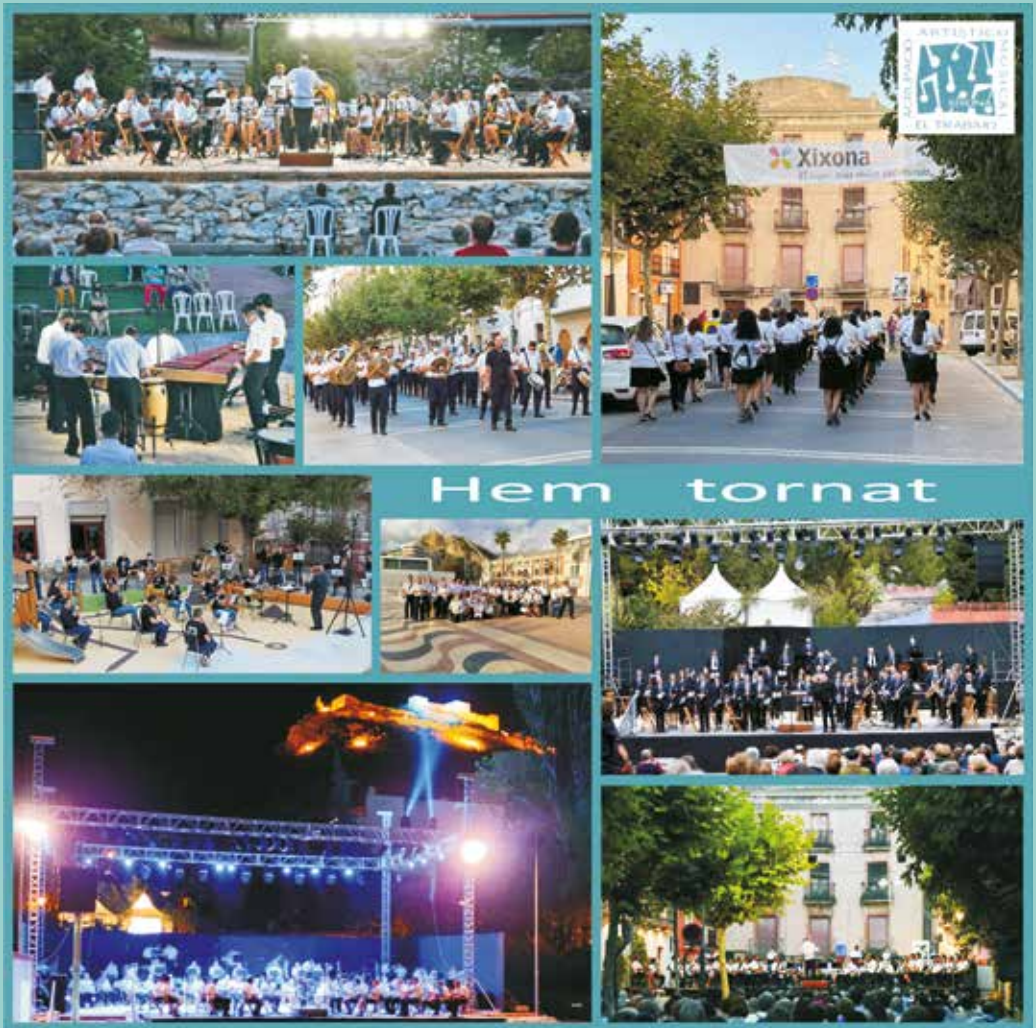
9 d'abril de 2021

TORNEM ALS ASSAJOS

Fa cinc mesos vam prendre la dolorosa decisió de parar pels moments d'incertesa que vivíem, i en conseqüència, suspendre els concerts i actes de Santa Cecília i de Sant Sebastià. Massa temps sense compartir acords amb els companys, sense estar amb la família musical.

Ar ha arribat el moment de tornar, amb molta il·lusió, a la sala Casa de la Música, seguint amb un protocol estricte, en grups reduïts i complementant la ventilació natural amb aparells purificadors.

Sabem que encara tardarem a fer aquells assajos de les imatges, sense distàncies ni restriccions. Ara tornem amb la precaució de cuidar-nos la salut entre tots, però també amb la il·lusió que prompte puguem oferir-vos de nou un concert, i cuidar-vos també l'ànima amb aquesta poció màgica que és la música.

11 de maig de 2021

PROJECTE L'ESCOLA DANSA

La banda va participar en el projecte engegat per la Conselleria d'Educació anomenat l'Escola Dansa. Un projecte que tractava d'ajuntar música i dansa amb l'alumnat. Amb l'alumnat de 5é i 6é de l'escola pública Eloi Coloma vam participar en este projecte educatiu interdisciplinari creat per la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport, mitjançant la Direcció General d'Innovació Educativa, i la Regidoria d'Educació de l'Ajuntament de Castelló de la Plana en què conviuen la dansa, la música i l'audiovisual, l'objectiu del qual és fomentar la creativitat artística a través del treball cooperatiu entre les escoles i les bandes de música.

Al so de la peça *Sing, sing, sing* l'alumnat creà una coreografia i va ser una de les primeres actuacions al carrer, i el resultat va estar molt ben aconseguit i es pot veure en aquest vídeo penjat al youtube: <https://youtu.be/UhZig37L994>

24 de maig de 2021

VIII CICLO DE JÓVENES INTÉRPRETES Y COMPOSITORES A L'ADDA

Hem de destacar que es va celebrar el passat 24 de maig a l'ADDA, i on la destacada alumna de Guillermo Lago i alumna en el Conservatori d'Amsterdam, Neus Mínguez Nicolau, i (ei! Membre també de la nostra Agrupació), va actuar com a solista amb la Banda Municipal d'Alacant amb l'estrena de l'obra del mateix profe seu, *Tres Rondalles Valencianes*.

Obra creada pel seu mentor, Lago, per a ella per una coincidència i que volem contar. A l'octubre de 2020, Neus li comenta que havia sigut convidada com a solista amb la Banda Simfònica Municipal d'Alacant al maig del 2021; una iniciativa per a promoure als músics jòvens en la província d'Alacant. El seu mestre ja havia treballat amb la simfònica d'Alacant, sota la direcció de José Vicente Díaz i el Fukio Quartet al 2016 amb un treball molt fructífer.

A partir d'aquesta experiència, Guillermo Lago va decidir escriure la peça per a l'ocasió, prenent com a inspiració una sèrie de rondalles, literaturitzades per Enric Valor: *L'Albarder de Cocentaina*, *La Metgessa del Dimoni* i *El Forçut de Xixona*.

Peça, que entre d'altres persones i entitats, està dedicada a ella, i que, ja no donar-li l'enhorabona, sinó convidar-la i animar-la que estem oberts i serà tot un plaer poder tocar amb NEUS l'obra *Tres Rondalles Valencianes*, quedat dit!

Divendres, 11 de juny de 2021

CONCERT PER CORDES, RECUPERANT LA IL·LUSIÓ

TRENQUEM L'IMPÀS, RECUPEREM LA IL·LUSIÓ 🎵🎵

Divendres 11 de juny, molts i moltes dels membres de l'Agrupació ArtísticoMusical "El Trabajo" de Xixona, teníem cuscanelles a la panxa, repreníem les actuacions: concert de Primavera, Música als Pobles, encetar els actes de l'estiu...

Mateixes cadires de públic, 200 (no havíem baixat la distància de seguretat?), i algunes buides (compres entrades gratuïtes, i no vas?). L'equip de so ens va fer perdre so, tot el contrari, tota la sonoritat treballada per tenir un mal equip? Les cadires dels músics eren còmodes?

Però, davant d'aquests inconvenients, teníem moltes ganes, tantes que no ens van importar aquestes indolències, que a la fi, no tenen importància.

El que sí que valorem i teníem ganes van ser... la nova incorporació de Paco i Albert a les trompetes, la visita de Carlos i la seua novieta, Andrea amb els trombons, que tocara Neus, gaudir amb els solistes (Juan Carlos Tita i Enric [Peldanyo fill]), les obres dels percussionistes amb les quals ens van deleitar, el record al Majo de la que per sempre serà la seua família, que Gregorio i Mauro tocaren que era bon símptoma, el show d'Alberto, la retornada d'Alejandro el Panaero.

Açò era el que ens feia falta! Açò és el que volem recuperar, i no sé si vostès ho hauran fet, però nosaltres, ja haurà eixit millor o pitjor, però la il·lusió, el retorn, la passió, no ens la lleva ningú!

Divendres, 16 de juliol de 2021

CONCERT A LA PLAÇA

UNA BATUTA CAP A LES ESTRELLES

Hem escrit un títol diferent a com vam anomenar el concert perquè va ser una de les anècdotes de la nit, quan se li esvarà la batuta a David, en un gest fort per donar una ordre a Carlos en els timbals en l'obra de *Zarathustra*. I hi ha un significat coherent perquè, perquè a un director se li escape el pal amb el qual fa moure una banda, vol dir que hi ha suor a les mans, i si hi ha suor a les mans vol dir que estàs movent-te i fent un esforç, i eixa dedicació, força, treball, interès té una recompensa, i és que quasi freguem les estrelles.

L'escenari era perfecte i còmode; la presentadora, una jove i desimbolta Cristina Bernabeu donà eixe punt d'inici que et fa pensar que les coses poden eixir bé. Està Juanito amb barba que no arriba a ser de hipster, les cadires plenes, està fent-se de nit i apareixen les primeres estrelles...

Comencem forts amb la famfàrria de la *Century fox*; Kiko Asensi marca contundentment la caixa i ens transmet una sensació de seguretat, sense pausa, arriba un dels moments més bonics de la nit quan el company Juan Sanz Engo tocà el solo de *La Misión*; com pot una persona fer que arribes a la felicitat amb el seu instrument? Sí, venir des de Gijón per tocar eixos dotze compassos que van ser pujar el primer esglaó cap a les estrelles.

La tranquil·litat de *Debora* i l'*allegro* de *Cinema Paradiso* donaren pas a altre dels moments, els compassos que tocà Carlos Verdú als timbals de la mítica obra d'Strauss i que en algun moment foren tocs secs com els trons d'un trabuc en la Plaça en l'acte de l'alarde.

Ja no dir els solos de Ricardo Planelles, Tita, Paola Iváñez, Enric Peldaño o David Romero, que és el plànol individual, sinó en el conjunt, que vam brillar com les estrelles.

Juanito en ple solo.

Era un concert necessari. Un concert que el vam poder preparar gràcies a l'empresa *Jijona S.A.* (assajos a l'aparcament), l'Ajuntament de Xixona (escenari i plans de contingència), la directiva d'aquesta banda (meravellosos/os), i al grup de gent que formem aquesta històrica banda que enguany, concretament el 22 de juliol, acomplirem 100 anys que portem el nom d'Agrupació Artísticomusical "El Trabajo" i que ens ha donat un renom allà on anem.

El concert, com avançava la presentadora: "de segur que hui serà una nit memorable". Era el que preteníem i esperem haver-ho aconseguit. La Plaça és un escenari meravellós, històric, de records, d'inicis i finals, de concentracions, de música, i ahir vam poder retornar a eixe escenari urbà, que ens va fer oblidar per un moment aquest malson de la COVID, i semblava que era un dia de Festes, amb les terrasses plenes, els xiquets i les xiquetes passant per l'escenari com si no hi hagués cap concert, bona temperatura, clímax, aptitud i actitud per rebre allò que volíem donar, i no sé si vam fregar les estrelles però va ser un moment estel·lar, la nit del 16 de juliol de 2021.

Diumenge, 15 d'agost de 2021

CONCERT DE FESTES

HOMENATGE A LA MÚSICA DE JOSÉ RAFAEL PASCUAL-VILAPLANA

LA IL·LUSIÓ DEL CAVALL

A vegades es fa difícil començar un escrit després del concert de Festes del 2021 que mai quedarà en l'oblit.

I era un concert que l'havíem treballat molt. Des de diverses perspectives. Des d'una presentació ben acurada, una mantenidora, Cristina Bernabeu, que li donà el to contundent, i un leit motiv que ens duria a l'explosió de *Cavall de Foc*, amb l'estrena del primer pasdoble (esperem que no siga el darrer) de Carlos Ferrer Romero, amb l'emoció de recordar el que era un pilar de la banda amb la figura del seu nebot, Boireta (Dani per als amics) amb Carlos i Alejandro.

L'errada del directe, quan se'ns va oblidar donar-li el detall a Carlos per part de son pare el clarinetista-contrabandista-corredor Carlos Ferrer.

L'inici del concert amb eixe sentat *Musical Apolo* vam donar a entendre la nostra intenció de principis, que la gent se n'anara fotuda a casa (en el millor sentit de la paraula) amb un estat millor del que va entrar.

No podem deixar d'esmentar la col·laboració infinita, desinteressada i ben treballada de dos dolçainers dels Arreplegats, Cototo (Alexis Verdú) i Néstor Sirvent, que completaven les peces amb eixos sons dolços de les seues volgudes dolçaines.

Mític el trio de *Dunes Daurades*, vam arribar al cel? *El Majo*, pasdoble, altra vegada ho diem, fet des de la més profunda amistat que s'aconsegueix amb una banda de música, la del poble, com va dir el Regidor de Festes. Una primera part un tant llarga, però clàssica i necessària per rememorar allò que no vindrà!

I el plat fort era la segona part, cinc peces elegides a consciència del que va ser director nostre i que ens va marcar una època molt ben recordada pels que allà estàvem. I la cosa s'engrandeix quan venen a tocar el germà, el nebot i el fill del gran José Rafael.

Maido, començàvem per la dona, amb les reminiscències cubanes (Isidro te'n vas eixir amb el solo), i volem pensar que li passaria pel cap a la dona de l'homenatjat? *IOAM* amb el final apoteòsic final a la manera de Mahler; *Tudmir* amb eixe contundent flautí d'un *Panaero* (Alejandro Cremades), i vam explotar, com quan arriba el primer fort de la teua esquadra en el partidor, amb la convincent marxa mora *Cavall de Foc*, dirigida per Pascual-Vilaplana.

Són moments de festa produïts per la música, exactament per gent de Xixona, músics de la banda de Xixona, que ho van posar tot en el foc i que estimen allò que fan pel simple fet de tenir una estima a un poble, dirigits també pel nostre apoteòsic David González-Tormo que li posa moltes ganes i il·lusió.

L'amic, company i benivolgut José Rafael Pascual-Vilaplana agraïa, abans d'acabar el concert amb *Creu d'Arsuf*, l'homenatge rebut; i intentava explicar que damunt d'un escenari hi ha coses que no es poden compatir, perquè són sentiments que es transmeten amb l'ànima, estima i el foc que li vam posar a la seua música, en aquell concert del 15 d'agost de 2021.

Cercavila 18 de setembre de 2021

UN RETORN MÉS QUE ESPERAT!!!

Al setembre vam retornar a la sala d'exposicions de la Societat Cultural "El Trabajo". Què fariem sense aquesta societat que ens dona molt més que el nom que portem a les butxaques! Estem en una llarga letargia, no arriba la tant esperada normalitat, almenys per a la música.

Les portes han començat a obrir-se amb la celebració de les Falles, ja que la música ha tornat als carrers. Nosaltres necessitem eixe espai per assajar i poder fer realitat l'eixida al carrer. I per acomplir la normativa sanitària, l'únic lloc, local, és la de l'aula de cultura de El Trabajo.

Allà vam poder assajar els dos pasdobles que tocaríem a la cercavila pendent del dia de la mare de Déu de l'Assumpció, 15 d'agost d'aquell 2021; i teníem ganes, tenim ganes i tindrem ganes de tocar, i més, pel carrer. Eixe dia, el 15 d'agost, els membres de l'Agrupació ArtísticoMusical "El Trabajo" de Xixona, vam passar un dia trist, perquè la cercavila del dia de la Mare de Déu de l'Assumpció és sinònim d'un dia d'alegria, de saber que no falta molt per a les Festes.

La vacuna havia fet que la transmissió baixara, i que es Llevaren restriccions, i per això vam eixir al carrer, dissabte 18 de setembre. Vam demanar a les xarxes socials que la gent isquera als balcons.

Alguns estranyats es preguntaven el perquè de la banda. Però és que era necessari poder tocar, poder transmetre il·lusió, esperança, alegria i música i així ho vam fer amb *Centenari Musical* i *Musical Apolo* dos pasdobles que ens agraden, i que li vam posar molta gana.

FOTO DE BERNARDO GARRIGÓS SIRVENT

Divendres 1 d'octubre de 2021

CONCERT JUVENIL

La Banda Juvenil, dirigida per l'inconfusible Alberto Garcia Izquierdo, ens va presentar un concert d'allò més suculent, amb el títol *Contes de Fades*, al barranc de la Font (auditori xixonenc per excel·lència).

Quatre obres, també goloses, perquè Alberto no té por de posar obres amb una certa dificultat, com per exemple de Ferrer Ferran, *A Fairy's Tale*, de Bert Appermont, *Rapunzel*, amb una narradora excel·lent, Elisa Galiana, d'Alan Menken (arranjament de Toshio Mashima): *Beauty and the Beast* i de David Postiguillo: *La Canyeta Màgica*, també amb la veu d'Elisa Galiana.

La banda juvenil fa que els futurs músics, prenguen consciència del que els espera, un món com el conte de fades que ens van contar.

BANDA JUVENIL
AGRUPACIÓ ARTÍSTICOMUSICAL
EL TRABAJO

Director: Alberto García Izquierdo

Contes de Fades

Divendres 1 d'octubre
20.30 h
Barranc de la Font

ARTÍSTICOMUSICAL EL TRABAJO
Ajuntament de Xixona
Compra les teves entrades a **giglon.com**

TIERRA DE MÚSICA

Divendres 8 d'octubre de 2021

PRIMERA ACTUACIÓ DESPRÉS DE DOS ANYS

Feia més dos anys que no eixíem de Xixona a tocar, no recordem ben bé on va ser el lloc. I la Federació de Societat Musicals va organitzar la campanya "A l'uníson", sota el tema "Terra de Música", amb la finalitat que tres bandes de la província d'Alacant: L'Harmonia Societat Musical d'Alacant, la Societat Musical L'Aliança de Mutxamel i L'Agrupació Artisticomusical "El trabajo" de Xixona, tingueren una actuació musical oberta a tots els públics, per a celebrar el dia gran de la Comunitat Valenciana, el 9 d'octubre.

Els pasdobles que tocàrem foren: *Xàbia*, *El Tío Ramón* i *Ragón Fález*.

9 d'octubre de 2021

DIA DEL PAÍS VALENCIÀ

Segon acte seguit, no ens ho podem creure. Ja hi ha notícies que en certs pobles s'ha activat la festa, com a Callosa de'n Sarrià, ha eixit fins i tot en el telenotícies d'À Punt. Tothom va amb mascaretes però, hi ha música. Nosaltres volíem despertar el poble, hui se simbolitza l'entrada de Jaume I a València després de derrotar els moros, allà pel 1238.

Hem sigut puntuals, perquè hui hem de clavar els temps. Fem un recorregut de tres quilòmetres (els *smartwatches* no fallen), comencem a la porta de l'Ajuntament, només hi ha l'alcaldesa, Isabel López i el regidor de Festes, Ricardo Mira. El mestre marca l'entrada de *Daniel Juan* de José Mª Ferrero i al darrer fort arranquem carrer el Vall, Torre de les Maçanes, barri Maria Verdú (carrer sant Bartolo), carrer Alacant, fins a les escales del Pixaor.

La terrassa de ca Geno està de gom a gom, al passar hi ha una forta ovació (ens agrada, no ho amaguem), fins la porta de l'Ajuntament on a més de l'Alcaldesa i el Regidor adés mencionats, la resta de la corporació, els companys de la colla de dolçainers i tabaleters "Els Arreplegats", els homenatjats, veïns i veïnes que volen sentir una banda que cada dia està més afinada, i que estem retrobant-nos.

El mestre ens ha fet regirar cara a l'Ajuntament en el fort del pasdoble, el darrer; la gent ha aplaudit, ha eixit de dins.

Hem canviat a l'himne, he mirat a Peldanyo i la seua cara no té un posat de nerviós, sinó de dir, ací estic jo. Comença la peça de José Serrano amb contundència, i als 30 segons, l'himne que l'ix de categoria, i el redoble final del bombo que fa posar la corona de llorer en la placa dedicada al rei valencià, entre aplaudiments i sentiments que açò sembla que s'acaba, i el malson és converteix en un bon son.

Pròxima parada: concert dels Gelaters.

FOTO MUR DE L'AJUNTAMENT

Diumenge 26 d'octubre de 2021

CONCERT FESTES DELS GELATERS

Aquest va ser el nostre darrer acte abans de capficar-nos en el concert de Santa Cecília.

Diumenge i bon dia, a les 18:00 en el barranc de la Font, el darrer escenari dels darrers concerts, excepte en el de la Plaça, i dividíem el concert en tres parts.

Abans, hem quedat a les 15:30 en la porta de El Trabajo perquè demà dilluns volem tornar al nostre local, com a casa en cap lloc, i hem de buidar un local, descarregar en l'altre i agarrar tots els estris que necessitem per al concert que tanca la temporada de música festera.

FOTO DE BERNARDO GARRIGÓS SIRVENT

Hem anat a fer la prova de so i la veritat és que ha canviat molt la sonoritat d'un local que retomba a l'aire lliure. El mestre ens tranquil·litza i ens diu que fora se sent molt bé.

L'arribada del públic sense haver de passar un control previ és l'indicatiu més palpable de què s'han obert algunes restriccions, però hi ha moltes cadires lliures.

La mantenidora de l'acte, Cristina Bernabeu, ens fa una intro bona, té presencialitat, bona dicció, volum atractiu, i si ho fa millor del qui ho feia, no hi ha més de què parlar.

Dividirem el concert en tres parts: la primera l'obrirem amb *El tio Ramon* pasdoble de Salvador Salvà i Tomàs Olcina, la marxa cristiana, l'aposteòsica marxa cristiana que canviarà un abans i un després, de Rafael Mullor Grau, *L'ambaixador cristià*, i per tancar aquest primer bloc, *El president* de Miguel Picó Biosca. Marxa mora cadenciosa amb escales aràbiques recurrents.

En la segona part el sonorós pasdoble *Daniel Juan* de l'ontinyentí José Maria Ferrero Pastor, de l'actual president de la banda, Adan Bernabeu, *Gran Cavaller* i del capo del gènere fester, Amando Blanquer, *Moment de Festa*.

Per tancar el repertori, altres tres peces. La primera, l'estrena del pasdoble compostat per Ricardo Planelles Torregrosa i dedicat al seu amic Luís el Majo, company de banda i que va faltar a les primeries d'abril, *Gran música i bon fester*. Era el segon pasdoble que es dedicava a Luís el Majo, després d'una llarga trajectòria en la nostra agrupació, 68 anys, aportant experiència i sabiduria.

Terra Nostra, marxa cristiana d'Enric Alborch Tarrasó i per tancar el concert, la marxa mora *Reina*, de l'amic Ramon Garcia i Soler i que s'acomplien 25 anys de la seua estrena, que per cert, la vam fer nosaltres.

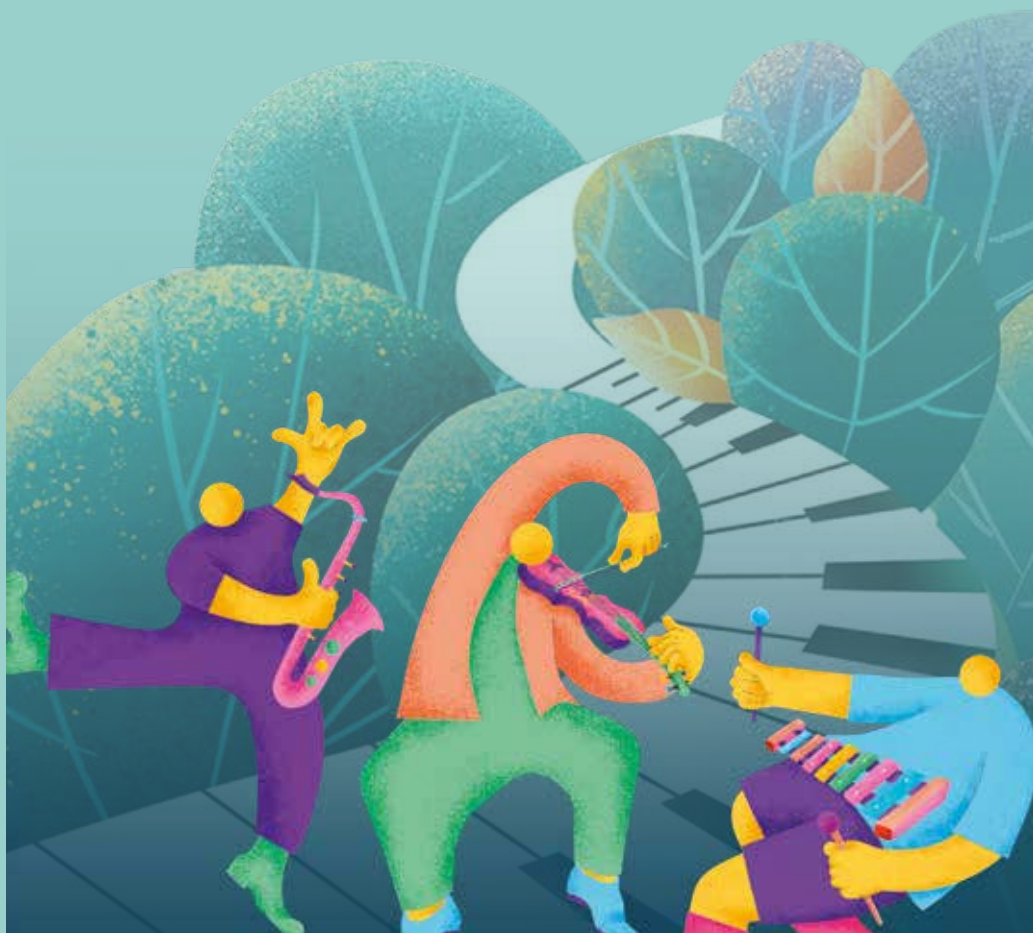
Acabàvem amb un pasdoble que ens dona molta energia, *Ragón Fález*.

Aquest ha sigut el nostre any, ni millor ni pitjor que altres. Tenim l'esperança que retornarem al carrer amb eixe *crecendo* que fa la percussió, els metalls al vent, la fermesa del metall greu, la calidesa de la fusta i la batuta del nostre director al cel, i sabrem que el malson que hem viscut ha arribat al seu fi.

Salut i música per a tothom.

Josep Miquel Arques Galiana

CRÈDITS

Textos: Josep Miquel Arques Galiana

Fotos: Banda de Xixona,
Bernardo Garrigós, Josep Miquel Arques,
Erica Domenech Sirvent.

Depòsit legal: A 892-2011

Imprimeix: Arte-Xixona

Xixona, novembre de 2021

ORGANITZA

Ajuntament de
Xixona

COL·LABORA

**GENERALITAT
VALENCIANA**

Conselleria d'Educació,
Cultura i Esport

**SEMPRE
TEUA**

La teua llengua

**Costa
Blanca**

ALICANTE · SPAIN

